СВОБОДА — SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

РІК LVI. Ч. 268. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 17-го ЛИСТОПАДА 1948. — No. 268. JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, NOVEMBER 17, 1948. VOL. LVI.

ТРИ ЦЕНТИ в Зл. Д. Америки; ПЯТЬ ЦЕНТІВ Закордоном. Тел. „Свободи": BErgen {4-0807, 4-0237. — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 — THREE CENTS in the United States; FIVE CENTS Elsewhere

СТРАЙК ДОКОВИХ РОБІТНИКІВ ПОШИРИВСЯ НА КАНАДУ

Ню Йорк, 15 листопада. — Повний наслідок страйку, який почався минулого тижня від одного відділу юнії докових робітників, обняв уже 45,000 людей в пристанях над Атлантійським побережжям і перейшов границі Канади та викликав солідарність робітників в пристані Галифакс. Це сталося тому, що деякі кораблі, які мали відплисти з пристані Ню Йорку, поїхали до Галифаксу, щоб у такий спосіб обійти страйк і відвезти подорожних до Европи. Теж до Галифаксу мали причалити европейські кораблі, які виїхали з Европи до Злучених Держав.

З огляду на таке положення, великі кораблі, такі як британський корабель „Квін Елизабеть" і американський „Амеріка" відкликали свій відізд. Пол Гофман, голова Адміністрації Економічної Кооперації, видав зазив до доконаних робітників, щоб вони помогли хоч при вантаженні матеріялів, які Америка постачає европейським країнам на підставі Пляну Маршала. Докищо юнія згодилася вивантажувати харчі й топливо, призначені для вжитку міста Ню Йорку. Для переговорів між страйкуючими робітниками й підприємцями приїхав посадник міста О'Двайер, перервавши свої вакаціі в Каліфорнії.

Луіс Стівен Ст. Лоран новим премієром Канади

Отава, столиця Канади, 15. листопада. — Вилієм Лайон Мекензі Кінґ, який стояв на чолі канадського уряду впродовж 21 років, 5 місяців і 5 днів, зрезигнував сьогодні з свого становища, а на його місце прийшов Луїс Стівен Ст. Лоран, французький канадієць. Провід Мекензі Кінґа був знамям його доби в політиці. Він витримав на становищі премієра довше ніж всякий інший премієр в Британській Спілці Народів. Ст. Лоран є членом Ліберальної партії так само, як ним є і Мекензі Кінґ. Після резиґнації свого попередника Стц Лоран склав присягу в год. 4. сполудня перед ґенеральним ґубернатором, полевим маршалом Великобританії, вайкавнтом Александром. Разом з ним склали присягу ще два міністри, а це Стюарт Ґарсон, як міністер судівництва і Роберт Г. Винтерс, міністер реконструкції й постачання. Надіються, що Ст. Лоран буде вести політику в тім самім дусі, що його попередник. Він говорить обома головними мовами Канади, англійською й французькою і знає канадську політику наскрізь.

ВІДСТАВКА ЖУКОВА З КОМАНДНОГО ПОСТУ В ОДЕСІ

Москва, 16. листопада. (Ю. П.) — „Советская Украина" повідомляє, що в дні 7-го листопада в Одесі дефіляду парадуючих з нагоди річниці „октябрської революції" військ відбирав ген. Ніколай Пухов, „учасник багатьох боїв на українському фронті під час другої світової війни і тепер командир Одеської Військової Округи". З цього виходило б, що ген. Пухов заступив на цьому пості маршала Жукова, якого два роки тому звільнено з посту головнокомандуючого советською армією та призначено на командний пост в Одесі. Після того кружляло багато інших поголосок і здогадів на цю тему, зв'язуючи ім'я Жукова з усякими советськими військовими плянами на Балканах та головно з Дарданелями. Офіціяльного повідомлення про відставку Жукова з посту в Одесі не було.

АМЕРИКАНСЬКИМ ГРОМАДЯНАМ РЕКОМЕНДУЄТЬСЯ ЗАЛИШИТИ КИТАЙ

Шанґгай, 16 листопада (ЮП). — Американська амбасада в Нанкінґу і всі американські консуляти в Китаю видали сьогодні рано осторогу всім американським громадянам в Китаю, рекомендучи їм негайно залишити цю країну, як масові комуністичні армії несподіваними рухами почали оточувати вітальну базу Сучов та загрожувати в дальшому столиці країни. Подібну осторогу видано американським громадянам вже раніше, але тоді ще тільки „пропонувано" залишити Китай, натомісць тепер вже „рекомендується". Речник уряду в Нанкінґу сьогодні вранці повідомив, що комуністичні війська почали відступати з фронту біля Сучова на північний схід, „категорично й офіціяльно" заперечуючи вістки, що Сучов вже впав в большевицькі руки. З наявних інформацій, що є в Американських руках, стверджується, що Сучов вже перестав бути головною метою наступу червоних, які тепер скеровуються на південь, окупувавши вже три залізничі стації та підготовляючи, виходило б, похід на столицю Китаю, Нанкінґ. На поодиноких ділянках фронту розгортаються дальше бимва масових армій, а радіовисильня червоних повідомляє про дальші комуністичні перемоги. З поінформованих джерел заявляють, що майже ввесь уніформований персонал Злученої Американської Військової Дорадчої Групи в Китаю, призначений свого часу на допомогу в реорганізації мирної китайської армії, приготовляється до евакуації цеї країни, в наслідок останнього розвитку на фронтах. Китайський міністер закордонних справ склав дві публичні заяви, в яких стверджує, що Советський Союз доміг комуністам завоювати Манджурію та продовжує давати їм „моральну і матеріяльну допомогу". Загальний розвиток в Китаю та перемоги комуністичних військ своєю вагою і міжнародним значенням вибилися на перші подиї дня та приковують загальну увагу світу.

ШКОЛИ МОЖУТЬ ЗВІЛЬНЯТИ ДІТЕЙ НА НАУКУ РЕЛІГІЇ.

Кінґстон, Н. Й. — Суддя Роско В. Елсворт з Верховного Суду стейту Ню Йорк вирішив, що не є противне конституції звільнювання цкільних дітей в прилюдних школах, щоб вони могли вчитися релігії у своїх церковних установах. Суддя висловив погляд, що таке звільнювання не йде в розріз з рішенням Верховного Суду Злучених Держав, в якому сказано, що прилюдні школи не мають помагати при науці релігії.

ОФІЦИРСЬКА ШКОЛА ДЛЯ ЖІНОК.

Вашинґтон. — Високо кваліфіковані жінки, у віці 19-29 літ, можуть зголошуватися до армії зо спеціяльним наміром відбути вишкіл на офіцирів у Жіночій Школі Офіцирського Корпусу в воєннім департаменті. Після 6-місячного курсу в Кемп Лі, у стейті Вирджінії, кандидатки, які перейшли іспит з почестями, можуть бути іменовані лютенантами при правильній армії. Інші іспитовані дівчата можуть дістати назначення в резервовім корпусі. Після однорічної проби в резерві, вони можуть дістати назначення в армії. Служба жінок офіцирів триватиме два роки. Кандидатки на офіцирів мусять бути громадянками З.Д.А., мусять мати найменше два роки університетських студій, не бути замужними й перейти вступний іспит. Ближчі інформації в таких справах дає поборове бюро в кожній околиці.

АМЕРИКАНЦІ ВИЇЗДЯТЬ НА СТУДІЇ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА В ЕВРОПУ.

Ню Йорк. — Двадцять шість „простих фармерів" з середнезахідних стейтів виїхали літаками з майдану Ля Ґардія до Европи на студії сільського господарства. Після приїзду в Европу вони розділять між себе ролі і кожний з них окремо перебуде по два дні з фармерськими родинами в Англії. Потім вони поїдуть на такий самий час до Данії, Німеччини, Франції, Бельгії, Голяндії, Італії й інших невтральних країн. Разом вони перебудуть на студіях фармерства 30 днів.

Сотні тисяч повстанців в Україні боряться проти большевизму

АМЕРИКАНСЬКИЙ КОРЕСПОНДЕНТ З ТУРЕЧЧИНИ ДИВУЄТЬСЯ, ЧОМУ АМЕРИКА „НАХМУРЕНА" НА УКРАЇНСЬКИЙ ВИЗВОЛЬНИЙ РУХ.

Ню Йорк, 16. листопада. — „Джорнел Америкен" у вчорашньому виданні надрукував довгу кореспонденцію відомого „декана американських закордонних кореспондентів", Карла Г. Віґенда з Істамбулу, Туреччина, про „підпольну боротьбу проти червоних", в якій головне місце віддається повстанській боротьбі в Україні. Інформації є революційні не тільки щодо самої повстанської боротьби в Україні, але й щодо відношення до неї американських властей. Тому передаємо їх в дослівному перекладі. Там пишеться:

„Істамбул є резервуаром інформацій з балканських сателітів Советської Росії та зі секцій самої Росії, як теж джерелом інспірації — фінансової та іншої — „відосередних сил" в самій Росії і в сфері її впливів.

„Двісті тисяч українських партизанських повстанців проти комунізму і советського тоталітаризму — згідно з повідомленнями—діють більшими і меншими групами в Україні, дожидаючи на вибух війни між Америкою і Советською Росією, під час якої вони сподіються здобути незалежність для України. Часто трапляються напади на советські транспорти, багато з яких треба забезпечувати військовими ескортами і приходить теж до кривавих зударів з відділами червоних військ. Більші групи українських повстанців діють на південь від Львова та в Карпатських горах. Менші відділи є на північ від Одеси.

„Україна, зі своїм населенням 32,000,000 душ, є не тільки найбільшою з 16 соєтських республік, але теж найсильнішою та найбільш рішучою під оглядом „відосередних сил" незалежности від Советського Союзу.

„Хоча часто стверджувано, що „розгорнення відосередних сил внутрі Советського Союзу" не належить до найсильніших пунктів в програмі західної кампанії проти червоної Росії, проте вважається найдивнішим нахмурення (фравн) Америки на Україну та боротьбу її партизанських повстанців за незалежність від Москви.

„Українські лідери в Женеві, Римі та Істамбулі заявляють, що впливи у Вашинґтоні, які вони природньо, інтерпретують як „таємно приязні до Советської Росії", спричинили видачу інструкцій, щоби американські власті закордоном не входили в контакт з українцями, хоча вони репрезентують найсильнішу, найкраще зорганізовану і найзавзятіше воюючу „відосередну силу" в Советській Росія. Я, наставлений скептично до таких запевнень, осторожно поінформувався і, на моє здивування, одержав потвердження. „Доручення" (ордерс) — було ляконічне вияснення.

„Українські лідери зв'язують відношення та інструкції Вашинґтону з робленими закидами, що український націоналістичний рух є „антисемітський". Вони кажуть, що закид базується на факті, що з всіх 3,000,000 жидів в цілому Советському Союзі 2,000,000 живе в Україні..."

В дальшому говориться про „відосередні сили" в інших советських країнах та про відносини в Туреччині.

ЗАХІДНІ СОЮЗНИКИ СКИДАЮТЬ НА СОВЄТІВ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА КРІЗУ.

Париж, 16 листопада. — Секретар стейту, ген. Маршал, має відбути сьогодні наради з британським державним секретарем МекНілем та французьким міністром закордонних справ Шуманом в справі західної відповіді на заклик Еватта і Триґве Лі в справі безпосередніх переговорів зі Советами з метою полагодження берлінської кризи. Кожна зі західних країн дасть окрему відповідь, але їх спільно усталиться. З американського боку заявляється, що після всіх дотеперішних безуспішних спроб договориться зі Советами в цій справі, західні союзники не думають входити в нові торги зі Советами, не маючи запевнення, що вони можуть бути успішні. Рівночасно всю вину за теперішню, зв'язану з Берлином міжнародну політичну кризу звалюється на Советський Союз. У відповідь на заклик Еватта і Триґве Лі американські і британські представники погоджуються в чотирьох головних пунктах: 1. Блькада Берліна мусить бути перервана перед будьякими дальшими безпосередніми розмовами зі Советами; 2. Справа Берліна залишається на порядку Ради Безпеки, яка повинна знайти на неї відповідну розв'язку, якщо така взагалі можлива; 3. Советський Союз і не західні союзники є відповідальні за теперішню крізу; 4. Західні союзники розглянуть кожну нову пропозицію невтральних членів Ради Безпеки, якщо в цій пропозиції буде будьяка запорука, що вона могла б довести до розв'язки проблеми.

СЕКРЕТАР ПРАЦІ ОБІЦЮЄ ДОТРИМАТИ ПЕРЕДВИБОРЧИХ ОБІЦЯНОК.

Синсинаті. — Першого дня річної конвенції Американської Федерації Праці виголосив промову Моріс Дж. Товбин секретар праці в кабінеті президента Трумана про пляни уряду в робітничих справах. Він згадав, що вибір президента Трумана це знак, що робітництво годиться на скасування робітничого закона Тефта-Гартлія і на введення в життя робітничої програми, давно проголошеної президентом. Предсідник А.Ф.П., Вилієм Ґрін, у своїй вітальній промові заявив, що робітництво не є мстиве після виборів, одначе хоче здійснення передвиборчої програми.

ІРЛАНДСЬКИЙ УРЯДОВЕЦЬ МАЄ ЕКОНОМІЧНИЙ ПЛЯН МИРА.

Вашинґтон. — Джеймс М.Ділон, ірляндський секретар рільництва, предявив плян покінчення воєн, кажучи, що це може статися впродовж 48 годин. Плян полягає в тому, щоб конгрес Злучених Держав і парлямент Великобританії ухвалили повну свободу громадян обох країв подорожувати по всьому просторі однієї країни й другої разом з грішми й всяким іншим добром.

ЩЕ НЕ ВИЗНАЧЕНО ДНЯ НА СУД ПРОТИ КОМУНІСТІВ.

Ню Йорк. — Федеральний суддя Гаролд Р. Медіна, знову відложив день на розправу проти 12 провідних комуністів, яких обвинувачено в змаганні до насильного скинення американського уряду. Розправа мала початися в понеділок 15 листопада. Оборонці предявили лікарські свідоцтва, що Вилієм З Фостер, голова Комуністичної Партії Америки, є настільки хворий, що не може станути перед судом.

Панна Елизабет Бентлі, яка призналася підчас слідства в комісії неамериканських діянь в конґресі, що вона була колись на службі комуністів, а опісля перейшла до ворогів комуністичної ідеї, заявила, що вона приймає католицизм. Її хресним батьком став Луїс Буденц, колишній редактор комуністичної газети „Дейлі Воркер", який уже давніше покинув большевизм і став католиком.

ЗГАДУЄ ПРО ПОБУТ ПАНІ РУЗВЕЛТ МІЖ УКРАЇНЦЯМИ В ТАБОРІ.

Ню Йорк. — (З приватного листа, висланого повітряною поштою зі Штудґарту в Німеччині, 5. листопада). — „Недавно приїздили до нас представники американської делеґації до О. Д. в Парижі, а останньої неділі загостила пані Рузвелт, щоб особисто побачити умови життя втікачів та переконатися про їх настрої. Всі вітали її дуже щиро, не забуваючи їй цього, що вона перша піднесла голос проти „репатріяції". З Парижа наспіла вчора газета „Ле монд" з 28. жовтня, в якій пані Рузвелт описує враження з своєї поїздки до Німеччини по різних таборах, а найбільше місця присвятила українцям, висловлюючись дуже похвально про їхню працю та талани. Зазначу при тім, що пані Рузвелт оглянула маленьку виставку тих речей, які тут у таборі виробляють, а саме вишивки, різьбарські праці та всякі реміснічі вироби".

ВЕРХОВНИЙ СУД ПРОТИ ВИПЛАЧУВАННЯ ЗАПАВШИХ ПЛАТЕНЬ ВІД БРАМИ ДО БРАМИ.

Вашинґтон. — Верховний Суд Злучених Держав відмовився розбирати справу вирішену нижчим федеральним судом про виплату запавших платень „від брами до брами". Конґрес ухвалив в 1947 р. закон, що робітники не можуть процесувати підприємства за виплату платні, яка не була в контракті, тому тільки, що суд признав справедливість у жаданні платні теж за час страчений на обняття станку, коли робітник увійшов уже на подвіря фабрики. Нижчий суд в Балтимор признав цей закон за важний, а тепер Верховний Суд відмовився розбирати відклик від першого присуду, отже згодився з першиб рішенням.

НАРАДИ В СПРАВІ СКАНДИНАВСЬКОЇ ОБОРОНИ.

Стокгольм, Швеція, 16. листопада. (ЮП). — В околиці Стокгольму почалися вчора наради Скандинавського Оборонного Комітету, оточені найбільшою військовою таємницею. Вважається, що предметом нарад є плян спільної оборони Швеції, Норвеґії і Данії, як теж проблема, чи ці країни могли б зберегти свою невтральність на випадок нової війни.

ФОРЕСТАЛ ВЕРТАЄТЬСЯ ДО ВАШИНГТОНУ.

Франкфурт над Майном, Німеччина, 16. листопада. — Секретар оборони Джеймс Форестал закінчив свою інспекційну поїздку по Німеччині і вчора відлетів літаком до Вашинґтону. Під час свого дводенного побуту в Берліні, Гайдельберґу і Франкфурті, Форестал відбув наради з американським військовим ґубернатором Німеччини, ген. Клеєм, та іншими високими військовими керівниками.

ЗИМОВА ДЕКОНЦЕНТРАЦІЯ СОВЄТСЬКОЇ АРМІЇ В НІМЕЧЧИНІ.

Берлін, 16 листопада. — З поінформованих американських джерел повідомляють, що советське командування в Німеччині почало розміщення своєї величезної окупаційної армії на зимові квартири. 26 советських дивізій в силі понад 300,000 осіб були сконцентровані на західних кордонах від часу берлінської кризи та готові кожночасно до акції, перевищуючи своєю кількістю і силою кожну армію, яку могли б в Німеччині зібрати всі західні союзники разом.

НОВІ ФАКТИ В ОГИДНОМУ ВБИВСТВІ АМЕРИКАНЦЯ В СОВЄТСЬКІЙ ЗОНІ.

Відень, 16 листопада. — Австрійські й американські власті, не зважаючи на всі перешкоди зі советського боку, продовжують доходження в вправі огидного вбивства, доконаного — згідно зі зізнаннями свідків — уніформованими советськими вояками на американському громадянинові, Ірвінґові Росові, що був місцевим урядником Адміністрації Економічної Співпраці (пляну Маршала). Росса вбито в советській смузі Відня. Виявляється, що перед вбивством він був заарештований Советами, в зоні яких він робив доходження закроєної на широку скалю советської урядової контрабанди зі західних зон, чорної торгівлі і тим подібних надужить.

ЦИРК ЗАМІСЦЬ ХЛІБА У СОВЄТСЬКОМУ БЕРЛІНІ.

Берлін, 16 листопада. — Від кількох тижнів преса в советській зоні Берліна тріюмфально заповідала відкриття „вільних базарів", на яких можна буде купувати хліб по „6% менше" ніж на чорному ринку. Вчора, перед заповідженим відкриттям такого одного „вільного" магазину з хлібом, зібралася велика товпа народу і чекала, але як відслонено вікна, там замість хліба побачили тільки оголошення, що його „непередбачених трудноців" ще нема. Рівночасно через вулицю почали показувати голодним тисячам всілякі циркові штуки.

ПОШТУ РОЗВОЗЯТЬ ВАНТАЖНИМИ АВТАМИ.

У стейті Ню Джерзі введено спробу розвозити пошту омнібусами на такий лад, як це роблять на залізницях. На поштових рутах в околиці Нюарку введено два автобуси, які забирають поштові посилки, по дорозі їх сортують так, як це дієтся на залізничих потягах і скидають мішки перед поштовими будинками. Це приспішує доручення пошти на малу віддаль в повітах Моріс, Пасаїк, Берґен, Есекс та Гудсон.

SVOBODA
UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street. Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	$7.00	One year	$7.00
На пів року	$3.75	Six months	$3.75
На три місяці	$2.00	Three months	$2.00
В Джерзі Сіті і закордоном:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$ 5.25	Six months	$5.25
На три місяці	$ 2.75	Three months	$ 2.75
Число з понеділка (англійською Частиною):		Monday's issue (the Ukrainian Weekly, English language supplement):	
На рік	$2.50	One year	$2.50
На пів року	$1.50	Six months	$1.50

Classified Advertising Department, 597—7th Ave., New York 18, N. Y. BRyant 9-0582.

Кожна зміна адреси коштує 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ПІСЛЯ КОНГРЕСУ УКРАЇНСЬКОГО ЖІНОЦТВА

Світовий Конгрес Українського Жіноцтва, що відбувся в місті Филаделфії в днях 12 і 13 листопада, досягнув своє головне завдання: у його висліді створено Світову Федерацію Українських Жіночих Організацій. Конгрес наглядно доказав, що є такі великі й глибокі ідеї, які всюди тісно звязують українське жіноцтво, на якому континенті воно не жило б, в якій країні не було б. Журба за дальшу долю українського народу, за його душу, за українську мову й культуру, це те велике, що в'яже у світі не тільки жінок, які вийшли з України, але й тих з української крови, що родились і виросли в інших країнах. Що більше, воююча Україна, що перша поставила опір большевизмові й комуністичній агресії та досі веде боротьбу з кремлівським тоталітаризмом і московським імперіялізмом, захоплює нині серця жінок чужих народів, як це виявилось на Конгресі. Наприклад, визначна американська діячка, миссис Едвард Пейн, голова організації "Common Cause", виявила у свому рефераті дуже глибоке розуміння трагедії України, добачуючи в ній теж і трагедію Америки і світу, що не дали допомоги українському народові, коли він по першій світовій війні відбудував свою державність та одинокий ставив збройний спротив московській інвазії і комуністичній агресії. Цю допомогу, говорила миссис Пейн, повинен дістати український нарід бодай тепер, зокрема повинна її дістати героїчна Українська Повстанча Армія. Ці слова вийшли з уст жінки, що походить зі старого, піонірського американського роду. Вони, по суті, виявили це, чим були перейняті душі й серця учасниць першого Світового Конгресу Українського Жіноцтва, що лягло в головну основу їх праці на Конгресі, як і програму праці на будуче.

Конгрес виявив, що в рядах жіноцтва знаходяться знамениті організаційні й творчі сили, які повинні бути використані для здійснювання тих благородних цілей, що їх з'ясовано в резолюціях. Не зважаючи на окремі завдання, які приходиться розв'язувати українському жіноцтву в країнах їхнього побуту, є ціла низка важливих завдань, що відносяться до рятування українського народу в Україні від фізичної й духової загибелі, а які вимагають об'єднаної праці усіх українських жінок у світі, що мають змогу жити в країнах вільного слова й діла. Якраз для цеї цілі створено Світову Федерацію Українських Жіночих Організацій. Ціль велика, завдання важке.

Делегатки Конгресу роз'їхались у піднесеному дусі й в переконанні, що вони добре радили, та з постановою, що вернувши на свої місця піднімуть духа усього нашого жіноцтва і додадуть йому завзяття до нової праці й нової жертвенности. Це останнє теж дуже важне. Треба виконати велику роботу, яка потребує теж і великих грошей. Пам'ятаймо, що допомоги української жінки потребують ці центральні організації, що ведуть політичну і допомогову акції, що видають різні публікації в справі України, що мусять висилати різні делегації й пропагувати українську справу різними іншими засобами.

Ми певні, що ввесь наш загал щиро радіє, що українське зорганізоване жіноцтво дало такий прикладний вияв розуміння великих завдань сучасної української жінки. Боже помагай у дальшій об'єднаній праці!

Цивільна оборона на випадок інвазії

Мобілізація цивільного населення для самооборони на випадок нової війни це не казка минулих днів, але потреба нашого часу. З огляду на можливість нападу на Америку літаками з атомовою бомбою і пружинових турбо-літаків усе населення буде виставлене на такий страх що серед нього може повстати паніка а це саме може дати нагоду ворогові опанувати наш край.

Федеральний уряд, який на підставі закона покликав до життя Краєву Військову Установу, доручив їй складення плянів цивільної оборони.. Ця установа покликала до життя Бюро Цивільної оборони, яке впродовж сьоми місяців випрацювало в подробицях повну програму такої оборони, яка обійме діяльність всіх урядових чинників, починаючи від найвищих федеральних агенцій, а кінчаючи на льокальних ячейках в кожному селі. Разом до цивільної оборони буде покликаних 15,000,000 осіб. Програма предявлена вже секретареві оборони, Джемсові Форесталеві. Він її вже оприлюднив, хоч не висловив своєї власної думки.

Програма виложена на 300 машинових сторінках. У ній передбачений напад атомовими бомбами, киданими з ворожих кораблів, ворожих субмарин, а навіть і турбо-літаками, висиланими доморослими членами пятої колони. Щоб нація була спосібна якстій організувати самооборону й нести рятунок загроженій околиці, передбачено такі установи й організації:

Краєве бюро цивільної оборони з малим постійним штабом провідних урядовців, які вміли б перевести вишкіл населення для оборони. З краєвим бюром мали б співпрацювати стейтові й місцеві осередки, готові до діяння кожної хвилини. Щойно з такими урядовими чинниками мали б співпрацювати організації добровольців, які мають знання й досвід в найрізнороднiших справах. Добровольцям мають стати до помочі поліційні сили, пожежні сторожі і спеціяльно для оборонних цілей покликані вишколені одиниці.

Оці чинники мали б у першу чергу за завдання перевести вишкіл усіх громадян, як вони мали б поводитися на випадок нападу. Громадянин мусить знати, як дати собі раду, коли прийде нещастя. Він має зорганізувати з своєї сімї ячейку для рятування членів самої родини, а дальше для рятування сусідів. Щойно, як він самий не зможе дати собі ради, має право домагатися помочі інших. Зрештою така допомога мусить полягати на взаємнодопомозі.

З огляду на можливість саботажу, плян цивільної оборони опирається на льояльності добровольців, які зголосяться до такої праці. Саме тому, що це буде організація добровольців, вона має вигляди на успіх. Добровольці мали б скласти присягу льояльности, а це само вже надавало б їм силу слідити за нельояльними елементами. Присяга зобовязувала б до підтримки конституції Злучених Держав і до оборони її перед усіми ворогами. З хвилиною нападу ворога організації цивільної оборони кидаються до праці і до виповнювання наперед передбачених плянів оборони та вказівок, видаваних органами влади, які будуть настановлені на той час в кожній околиці й місцевості.

Ці пляни докищо є тільки осторогою перед нещастям. Коли збереться конгрес і президент дістане від нього відповідні повновласті на випадок війни, тоді почуємо про них дещо більше. Одначе й те, що досі оприлюднено, вказує, що уряд не занедбує свого обовязку і пригадує громадянам на їхні обовязки на випадок необхідности.

Звідки і як треба лікувати світ?

(З міркувань реаліста — неполітика).

У минулій світовій війні фактично було не дві, а три воюючі сторони бо Совети мали свою окрему, цілком відмінну мету від західніх великодержав .Якщо англо-американці не мріяли ні про яку грунтовну перебудову світу, а лише прагнули ослабити Німеччину, точніше ліквідувати агресивний нацизм, то Совети мали не льокальну, а універсальну мету: використати війну для встановлення всесвітньої гегемонії Москви — шляхом опанування комуністами влади і советизації більшости світу. Тому, що мета большевиків закроєна на великий формат, вони могли робити далекосяжні маневрування, які іноді просто приголомшували західніх політичних діячів. Такого несподіванкою для Заходу був, наприклад, договір про дружбу і ненапад між Сталіном і Гітлером у серпні 1939 року.

І хоч ця дружба тривала недовго і в червні 1941 р. дійшло таки до війни між СССР і III. Райхом, проте англосакси протягом усієї війни були під знаком непевности щодо східнього союзника і в цім пункті фактично були спритно шантажовані кремлівським диктатором. Виглядає бо, що Сталін здогадувався, чого лякаються західні Аліянти. Майже всі коментатори минулої війни в один голос твердять, що ніколи Чорчіл і Рузвелт не пішли б на такі далекойдучі поступки Сталінові в Тегерані (Ялта вже була лише потвердженням їх), якби вони не боялись сепаратного миру між СССР і Гітлерівською Німеччиною.

Друге, що дається легко сконстатувати, це те, що крім СССР ніхто з переможців нічого не здобув у висліді війни. Злучені Держави дістали клопіт з прохарчуванням ледве не цілої Европи. Щодо Великобританії,то таки війна примусила її швидше опустити Індію, Бірму та Єгипет. Тому можемо говорити про втрати Великобританії в наслідок II-ої світової війни.

Трете і найголовніше: перемога над Муссоліні і Гітлером не знищила тоталітарної диктатури в світі. Обтяженість західніх Аліянтів їх тоталітарним спільником — Советським Союзом — перешкодила їм осягнути цю головну мету, святково проголошену в так званій Атлянтійській Хартії. І в кінцевому результаті маємо прикре і парадоксальне явище: три роки минуло, як війну скінчено, а проте миру нема. Більше того (це вже звучить як справжній калямбур, а однак в суті речі — гірка істина): нема жадних виглядів на мирне укладення... миру.

Безперечно, що в разі вибуху III-ої світової війни не бракуватиме голосів, що це, мовляв, остання війна, після якої вже не може бути воєн, бо то був би кінець людської цивілізації, кінець існування нашої планети і т. ін. Ми не належимо до таких апологетів усього „останнього" і, навпаки, схильні думати, що винахідливе людство знаходитиме способи провадити війни ще далі. Але йдеться про те, щоб людство не несло жертв зовсім марно, щоб III. світова війна, якщо до неї прийде, не була подібна щодо цього на другу, а щоб дійсно знищила страшний тягар тоталітарної диктатури, не відновивши і не зродивши ніякого іншого виду тоталітарної неволі.

Серед нас українців, доводиться чути голоси — і то доволі категоричні, ніби повалення большевицької диктатури розв'язує вже цілком проблему нашої державної самостійности, ніби небезпека поневолення у нас більше не існуватиме. Тимчасом такий погляд зовсім неслушний: для українців цілком реальна небезпека повстане тоді в образі білої централістичної Росії та обтяженої старим хронічним комплексом „од можа до можа" Польщі. Ми вже не кажемо про те, що взагалі знищення лише чергового тоталітаризму, який загрожує демократичному світові, не усуває можливости виникнення натомість іншого тоталітарного режиму, якщо переможці не будуть безкомпромісовими та принциповими борцями за повне рокріпачення людства, за свободу і добробут людини скрізь і всюди, незалежно від раси, величини даного народу і його культурного рівня.

Тим часом ми нині вже маємо познаки того, що західній світ, готуючись до оборони своєї культури і демократичних прав, перед можливою навалою тоталітарного Сходу, не виявляє належної принциповости, а йде тим самим нерівним і брудом захаращеним шляхом непевних угод і калькуляторства; при цьому в гру входять вчорашні вороги на подолання, яких потрачено в щойно скінченій війні такі величезні зусилля і жертви. Як може в таких умовах світова опінія сучасна позбутися свого першого і основного гріха фальшу і забріханости!

Якщо йдеться про взаємини західніх демократій з Советським Союзом, то гріхопадіння Заходу було виразно задокументоване вже в Тегерані, потім в Ялті а кульмінаційного вершка досягло 1945 року в Сан Франціско. Тут СССР, цей відомий і запеклий поневолювач був — за згодою західних великодержав — іменований членом -основоположником Об'єднаних Держав, що заповіли як свою найпершу і найсвятішу мету — боротись проти диктатури і злиднів у цілому світі, проти всілякого поневолення людини людиною. Яким безмежним знущанням і блюзнірством виглядає підпис під декляраціею ОД представника найчорнішої реакційної сатрапії — СССР!

Ось де підставові джерела важкої суспільно - моральної кризи сучасного світу: толерування протилюдських злочинств і злочинців, навіть більше — пактування із завідомими злочинцями і респект перед ними. Звідси і весь той огидний грубий намул брехні і лицемірства, що ним позначені нинішні міжародні і міждержавні взаємини. Це й змушує говорити про те, що людство зайшло в глухий кут, бо навіть утратило в ділянці суспільно - моральних понять спільну мову. Тепер такі елементарні колись поняття як **демократія, патріотизм, честь і зрада**, навіть **свобода людини** —розуміють по-різному: інак на Заході, а інак на Сході.

Тож лікування світу треба почати від основ, з того, що не шукати компромісу з речником іншої, „діялектичної" моралі (по суті — нігілістичної, протилежної до моралі християнського світу), а проголосити йому нещадну боротьбу. Визнати, не зволікаючи, далі що перебування СССР в ОД — нонсенс, бо не може представник протинародного режиму репрезентувати будьякий народ чи народи. Тоді світ побачив би, що Об'єднані Держави справді організація волелюбних народів„ що ОД перестають бути безплідною говорильнею, а перетворюються на дійовий інструмент боротьби за волю і мир на землі.

Тим часом своєрідне „непротивленство злу", що позначає зовнішню політику західніх Аліянтів до уряду СССР, глибоко деморалізує як їх власні народи, так і всі народи, пригноблені большевизмом. Річ ясна, що коли великі і сильні пактують з большевиками, домагаються за всяку ціну досягти з ними порозуміння, то що залишається меншим і слабшим, отим в'язням східньої тюрми народів! Кривавитися раз-у-раз у нерівній боротьбі і тим приректи себе на поступове біологічне виснаження і врешті заник? Тут, власне, лежить на три чверті як не більше секрет нинішніх большевицьких успіхів у таких країнах як „ущасливлені визволенням" сателіти, починаючи з Польщі і кінчаючи Болгарією.

Тут лежить початок так званої **большевизації** психології і мислення людности цих країн, большевизації, що являє собою не що інше, як повну духову прострацію. Люди пускаються берега, топчуть все святе, чим раніш жили, і з люттю накидаються на тих, що ще держаться людських принципів моралі, бо ці „клясові вороги" щоразу будять, ятрять їх совіть, яку большевизована людність хотіла б у собі заглушити. Страшний і гидкий це процес, що в наслідку дає мільйони новітніх яничарів. І вина за нього падає все на ті самі сильні держави Заходу, які й досі „з цікавістю" приглядаються до „подивугідних" експериментів з людськими душами в імперії Сталіна. Щоправда подекуди чути вже й на Заході занепокоєні голоси остороги, але загально лінія „інтересу" переважає.

В неоправданій поступливості західніх великодержав перед червоною Москвою лежить коріння відносних успіхів большевицької пропаганди і в ряді країн по цей бік залізної заслони — передусім в Італії та Франції. Після сказаного тут нема нічого дивного: люди спішать себе асекурувати, підготуватися до передбачуваного приходу большевиків. Хід їх міркувань приблизно такий. Західні великодержави роз-у-раз уступають перед агресивністю Советів, які розперізуються чимраз дужче і діють „нахрапом"; отже, це свідчить або про слабість Заходу, або про небажання його боротися проти большевизму, про заник інстикту самоохорони; і в тім і в другім випадку дорога до влади большевикам одчинена.

(Докінчення на стор. 3-тій)

М. Брадович.

ЧУЖИНОЮ

14)

Який жахливий вплив має вона на українців навіть і поза межами СССР, себ-то й поза межами большевицького терору, мав я нагоду переконатися у Відні, в Празі у Львові — всюди, де агенти Кремля сходилися з українцями, впливаючи зручно не лише на їх національну сантіментальість, а й на звичайні людські хиби, а особливо честилюбство. Лють, біль і сором пекли мене так, що я не міг часом витримати і ризикуючи зрадити себе передчасно, остерігав я деяких з цих нещасливих, що зваблені московськими обіцянками переконували себе, що вони їдуть до Харкова чи Києва „робити з номінальної української держави справжню" і прямуючи не лише самі до загину, а й провадили до нього власні родини. Одна з таких осторог коштувала мені перенесення до Царгороду. Моя нагорода за саме лише намагання доконати добрий національний чин була надмірно великою, бо я стрінув тут тебе...

— А за що я дістала свою нагороду? Запитала напів-жартовливо і напів-поважно Мелася, цілуючи юнака.

— За те, що ти є така, якою ти є, відповів той, коли його уста звільнились. Та й нагороду твою нам доведеться мабуть ще вибороти.

— Ти добув свою нагороду майже ціною життя, зауважила Мелася.

— Воно має звичайну велику ціну для кожного, але для нації не більшу ніж чин, доконані протягом його. І година тих чинів прийшла властиво тут. Я пізнав Москву й москвинів до найглибших джерел абсолютного зла яке є основою їх єства. Я мав перед собою суцільний безмірно жахливий образ який вимагав пера Данте Аліері чи пензля майстра „останнього Суду". Ель Ґреко, і в нім не було для мене нічого незрозумілого чи загадкового. Я не є ані мистцем, ані науковцем, але був рішений зробити все, що можу, щоб дати українцям і цілому світу належне зрозуміння Москви, що було б найміцнішою духовою зброєю проти неї.

— Але я не хотів полишати посольства, не вирівнявши хоч частинно того, що я поповнив служачи в нім. Я хотів опустити його, полошивши пам'ятку по собі, і завагався зробити це... Кажу це тобі як на сповіді, Меласю, — казав юнак, зблідши і дивлячись просто в поширені хвилюванням і цікавістю очі дівчини — причиною цього вагання була ти, бо я знав, що виступаючи проти Кремля я мусів би в короткім часі опустити Царгород і втратити тебе. Мої вагання перемогла нагода врятувати кілька соток українців, і коли б я не використав її, я втратив би не лише те, а й самого себе...

— Я знаю, ти врятував пароплав з українськими втікачами . Стодоріг оповів це батькові, а він мені, перервала Мелася його сповідь, тулячись пестливо до нього — доля хотіла, щоб злучило нас те, що загрожувало мені втратити тебе.

Вони замовкли, злучені чуттям і думками та слідкуючи за грою барв на вечірнім небі, зачаровані взаємною близькістю, якої вже ніщо не порушувало. Їх майбутність видавалась їм ясною як це небо, що обіцяло новий гарний, соняшний день. Готові простувати назустріч невідомому, вони не мали ані страху, ані навіть сумніву, бо були молоді і міцні та чули, що їхнє кохання збільшує їх сили. Вони були не самі і мали вирушити туди, де сонце ховалось за обрієм. разом з іншими, щоб брати дальшу участь в спільних змаганнях за кращу майбутість нації, яка мала бути й їх власною.

Вони не могли знати, чим загрожувала і їм та ніч, з наступленням якої мав податися Марко на сходини з вірними приятелями й співробітниками в гостинній хаті Сабрі Паші. Прямуючи до порту в темряві вулиць, якої не були в стані перебороти надто віддалені одна від одної ліхтарні, мав Марко докучливе чуття, що за ним слідить осібняк, для якого темрява була очевидно його властивим живлом, бо був він в ній незримим. Але він надто поспішав щоб мати час позбутися шпіцля засобами, яких знав немало. До того ж він числив на те, що його відвідини на протилежнім боці Босфору мали б бути останніми, і поміж плянами які він укладав собі швидко ідучи, проскакувала йому весела думка про те, як буде розчарований шпіцель, що слідкував за ним, коли човен з ним зникне в темряві.

Але Марко забув мудру українську приповідку, не кажи гоп, поки не перескочив. Подробиці того, що сталося з ним цеї ночі, станули пізніше в його пам'яті логічними шерегами, і він ледви міг зрозуміти, як він був в стані забути в такій мірі свою звичайну обережність іт ак сліпо наражатися на небезпеку.

Частина порту, де винаймалося перевозові човни, була освітлена не багато краще вулиць, отже він не міг бачити, чи не тримався шпіцель біля нього, заховавшись за якимось кутком портових магазинів; не звернув він уваги й на те, що весляр наблизився до нього з поспіхом і услужністю досить незвичайними для турків, які й служачи заховують звичайно свою природну тідність. В підсвідомості Марка промайнуло й зникло враження, що він вже бачив десь і колись це обличчя з гострими, неспокійними очима, ледви відокремленими гострим носом, освітлене на хвилину червонавим промінням лихтаря. Лише пізніше він пригадав собі, що це був один з тих двох фанаріотів, яких він бачив при столі Добротного в каварні. Він був надто занятий власними думками, коли човен віддалявся, похитуючись на хвилях видних лише там, де до їх чорної рухомої поверхні сягали ще блискучі пасма вогнів на березі.

(Дальше буде).

З УКРАЇНСЬКОГО ТЕАТРУ

„БЕЗТАЛАННА" НА НЮЙОРСЬКІЙ СЦЕНІ

Українська Драматична Група в Ню Йорку виставила в неділю, 14. листопанда, у великій залі Скул оф Фешин Дизайн при 24 вулиці драму Івана Тобілевича: „Безталанна". Цим разом „Безталанній" рішучо і під кожним оглядом поталанило. Успіх цеї імпрези може мати велике, якщо не рішальне значення для дальшого розвитку українського театру в митрополії Ню Йорку і тому вона заслуговує на окрему увагу.

Насамперед щодо самої вистави, яку серед чималих труднощів, зневіри і пересудів загалу приготовано з великою дбайливістю, великим трудом і впертістю та відданістю артистів. Виставити цю п'єсу в безпосередньому сусідстві Бродвею і здобути собі загальне призгання різноманітної публики — це неаби яке досягнення.

В поодиноких ролях цеї драми виступили: Степанія Тураш — Софія; Люба Ковальська-Терпак — Варка; Катря Гупало — Ганна. Дальші жіночі ролі було обсаджені: Олена Іваcенко — Явдоха і Ляриса Кукрицька — Параска. В головних чоловічих ролях виступали: Іван Колосів — Гнат; Павло Слободян — Іван, а в дальших ролях: Михайло Терпак — Дем'ян; Іван Різник — Омелько; Василь Цюпа — Степан; Яновський і М. Дикий — старости. Крім того, виступав гурт дівчат і хлопців з танцювальної групи „Україна" під керівництвом Володимира Бакада. Музичним керівником була Стефанія Ригель, балет приготовив Віктор Стенґель, костюми і характеризацію — Федір Бражник, Сценарію — Стівенс, Кай Валденс; обстановка сцени та пропаганда — Меланія Мілянович. Режисером і загальним керівником був Іван Колосів.

В грі на перше місце вибивалася без сумніву жіноча трійка: Тураш, Гупалова і Терпак. Їх гра — знаменита і під кожним оглядом виявляла непересічний, вроджений артистичний талант, як і дбайливу підготовку та знання сцени. Степанія Тураш, професійна артистка американських сцен, зачала свою артистичну карієру ще малою дівчинкою і зачала її на українській сцені, на яку тепер знову повернулася вже справжньою зіркою. Роля безталанної Софії аж ніяк не давала її всіх можливостей проявити вповні її артистичний тамант, головно її прекрасний сопрановий голос та велику співочу культуру — вона ж сама оперна співачка, — хоча й давала широку скалю нелегких переходів від закоханої дівчини до щасливої жінки, поневірюваної невістки та вкінці справді цілком безталанної. Всі ці можливості артистка повністю використала, створюючи клясичний тип безталанної, над кінцевою долею якої велика частина приявного на залі жіноцтва вмивалася щирими і гіркими сльозами. Степанія Тураш, народжена і вихована в Америці, це артистка великого талану, прекрасної появи да великих можливостей. Нею могла б пишатися кожна, навіть найбільше вибаглива сцена.

Люба Ковальська-Терпак в

Степанія Тураш

ролі зводниці Варки була під кожним оглядом на висоті. Вправді, деякі рухи могли виглядати дещо занадто „рафіновані" в характері сільської дівчини, але вони тільки потверджували, що таке „зіллячю" завжди однокове, у вечірній сукні великоміської дами і в свиті сільської дівчини, та завжди з однаковим успіхом може „нашому братові" голову „замакітрити". Люба Терпак в обставинах могла б оправдано назвати себе професійною аристкою і цю назву вона повністю виправдала б, як своїм артистичним талантом так і ентузіязмом до сцени.

Катря Гупало в ролі недоброї і лайливої свекри Ганни заслужено збирала найбільше оплесків. До її гри навряд чи можна було щонебудь додати або відняти. В ній п-ні Гупалова, одна з найстарших, найбільш заслужених і найвидатніших представниць української сцени в Америці, черговий раз розгорнула в повній шири-

Люба Терпак

ні свій артистичний талант. Кожний її рух, кожне її слово були завершеним артизмом, створюючи ілюзію повної природности. Вже ці три артистки: Тураш, Гупало і Терпак, виправдували б існування постійної української сцени в Ню Йорку.

В головній чоловічій ролі Гната виступив новик в Америці, але артист зі стажем в Україні і опісля на еміграції в Ев-

Катря Гупало

ропі, Іван Колосів. Він був теж „душею" цілої вистави, як її режісер і керівник. З цим новим здобутком української сцени в Америці наш загал мав вже можність в загальному познайомитись з інформацій в пресі. В „Безталанній" він практично задебютував як артист і як режісер, в одному і другому випадку щасливо, про що свідчить загальний успіх вистави. Як артист — він цим разом і в цій ролі, можливо, ще не мав можности вповні „показатися", хоча його гра була замітна. Але на найкращу оцінку він заслуговує як режісер, що потрапив „витягнути" з артистів і п'єси так багато доброго. Його досвідчену режисерську руку спостерігалося в кожному рухові і в кожній сцені. Повне опанування роль артистами, чиста українська мова і вимова — це теж його велика заслуга. Він вніс в групу новий ентузіязм і велике знання діла, що рівночасно з його місцевою практикою та здобуттям необхідного досвіду на новому терені під кожним оглядом можуть дати найкращі висліди. Можливості праці і прогресу під цими оглядами не мають своїх обмежень. З дебютом з „Безталанною" Колосову можна заслужено поґратулювати. Хочеться вірити, що цей перший успіх буде для нього тільки початком і заохотою до дальшої наполегливої праці.

Другу головну чоловічу ролю старого Івана прекрасно віддіграв Павло Слободян. Справді, навряд чи можна висловити завелике признання цему скромному, тихому учасникові майже всіх українських імпрез в Ню Йорку. Він є скрізь, в хорах і драматичних групах, між молоддю і старшими, де тільки його потребують, він завжди з тою самою енергією,

Іван Колосів

запалом, знанням і великим артистичним талантом, а при цьому скромно і незамітно долучується та дає свій найкращий вклад в загальний успіх. Його гра в ролі Івана в „Безталанній" належала до найкращих.

Олена Іваcенко і Ляриса Кукрицька в дальших жіночих ролях та Михайло Терпак, Іван Різник, Василь Цюпа, Яновський і Михайло Дикий в дальших чоловічих ролях знаменито доповнювали гру головних акторів, причинюючись до загального успіху п'єси.

Не можна окремо не відмітити — головно з огляду на подібні дотеперішні виступи — вивчення і засвоєння тексту драми поодинокими артистами, що було одною з головних передумов доброї гри.

Танцювальна Група під керівництвом Володимира Бакада була дуже добра, подібно як і гуртові виступи та хори. Жалко тільки, що тих виступів було так мало. Музичне тло для всего творила на фортепіяні Стефанія Риґель. Федір Бражник в галузі костюмів та характеризації зі свого боку причинився багато до загального успіху.

Звичайно, недільної вистави „Безталанної" ще далеко не можна б вважати завершенням всіх можливостей української сцени в Ню Йорку і з того здають собі справу найкраще самі артисти. Але ця виставка без сумніву відкриває ці дальші можливості та переломлює таки грубі „леди" під цим оглядом.

Деякі застереження можна було почути і можна б висловити щодо підбору самої драми, та це вже друга тема.

Натомісць, не можна не висловити признання нюйорській публиці, що в цей гарний осінній вечір в кількості около 1,000 осіб майже заповнила велинку залю. Як можна було зорієнтуватися з розмов — навряд чи були такі, які не вийшли б вдоволені.

Все разом зводиться до одного: найвищий час, щоби українці в цій великій митрополії мали свою власну і постійну сцену. Це повинно стати амбіцією і ціллю тих, що сцену вважають своїм домом і своїм „хлібом насущним", та яким лежить на серці розвиток вільної української культури на цій вільній американській землі.

НА ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ"

Жертви, надіслані на цю ціль, як теж добровільну доплату до передплати „Свободи", потверджуємо з подякою проголошенням в цій рубриці.

Ліста: ч. 19.

Відділ:	Жертва:
Ukrainian Athletic Ass'n Chornomorska Sitch, Inc.	$ 5.00
M. Balaban	5.00
Данило Яворський	3.00
Теодор Корбин, передпл.	2.00
Андрій Маговський	2.00
Филип Демкович	2.00
Mrs. O. Terescuk	2.00
Павло Ганчарик	1.00
1 Дмитро Ференц	2.00
13 Wasyl Wowchuk	2.00
22 Lillian Malashko	2.00
23 John Wozniak	2.00
25 Петро Мищишин	4.00
38 Яким Смоляк	2.00
42 John M. Lolet	2.00
44 Олекса Задубера	2.00
45 John Wawrykiw	2.00
45 Ілія Затонський	2.00
56 Йосиф Солецький	2.00
57 Mary Zadra	3.00
57 Кирило Варениця	2.00
67 Дмитро Домарецький	2.00
69 Петро Парницький і син Йосиф	5.00
70 Harry Panko	2.00
73 Paul Nakopinskij	2.00
76 Michael Gural	2.00
76 Evdokia Mazur	2.00
81 Андрій Корчинський	2.00
84 Петро Дудко	4.00
85 Онуфрій Шараварко	2.00
96 Петро Ковалик	2.00
102 Дмитро Підсадний	2.00
118 Michael Sazachman	3.00
123 Theodore Uhlak	2.00
132 Василь Кочкодан	2.00
133 Антін Сурма	2.00
140 Василь Терлецький	2.00
143 George Kowalczuk	2.00
175 Тарас Матрона	2.00
178 Миколай Беднарчик	10.00
178 Michael Bochonok	5.00
183 John Krowicky	2.00
193 Stanley Brudny	3.00
204 Іван Ґурґула	4.00
204 В. Новаковський	3.00
204 І. Хміль	2.00
206 Мойсей Копернюк	2.00
221 Alex Kapustianyk	3.00
221 Т. Курко	3.00
221 Peter Didyk	2.00
247 Миколай Ґец	2.00
262 Даниїл Ґеряк	3.00
266 Bazarnicky Osyp	2.00
267 Yarosh Tymko	2.00
288 Іван Малицький	2.00
292 Микола Романів	3.00
292 Василь Лишак	2.00
296 Петро Зілінський	1.00
297 Hnat Shelestiak	2.00
300 Joseph Kutchman	2.00
305 Миколай Максимчук	2.00
310 Василь Сенишин	2.00
316 Михайло Юрків	3.00
319 М. Малішевський	2.00
325 П. Малицький	2.00
325 П. Слободян	2.00
325 М. Костів мол.	2.00
325 М. Поврозник	2.00
338 Mike Salak	2.00
347 Jacob Radzyniak	2.00
357 Twardy Hnat	2.00
361 Григорій Герман	3.00
361 Roman Zacharczuk	2.00
361 Michael Wasko	2.00
361 А. Сітка	2.00
363 Іван Базів	10.00
370 Joseph Burbela	3.00
370 John Huzar	2.00
380 Elsie Lobay	2.00
401 Dmytro Kukish	2.00

СПРАВЛЕННЯ ПОМИЛОК.

Миколу Бобечко, $5.00, проголошено в відділі 105, а мав бути від. 102.

У відділ 147 проголошено: Іван Федорак $2.00, а мав бути Микола Саврук $2.00.

Звідки і як треба лікувати світ?

(Докінчення зі стор. 2-гої).

Розклад і нищення моральних основ суспільства й витворення в сотнях мільйонів людности психології рабів, поруч з формуванням „звільнених" від усього людського загонів опричників XX-го віку — енкаведистів, — ось що несе з собою большевизм. Ми ще можемо зрозуміти часті хитання політики Заходу щодо большевиків у 1920-25 рр. Але зберігати позу Пілата після страшного експерименту колективізації, штучного голоду 1933 року, жахливої масакри мільйонових „ворогів народу" — 1936-37 рр. і потворного режиму концтаборів на Півночі та Сибіру — Захід міг хіба за найгрубішого егоїзму і тупої байдужности до людських страждань. Це власне і є та глибока кріза світу західньої культури, що так нині тривожить усе передове людство.

У зв'язку з вище сказаним хочемо окремо спинитися на проблемі миру і свободи. Так вже повелося, що мир і свободу розуміють як щось споріднене і взаємообумовлене. Якась частка рації в цім безумовно є. — особливо коли дивитися як то кажуть в корінь речей. Але в практичній політиці дуже часто боротьба за мир будь-якою ціною веде до ствердження неволі сотень мільйонів людей. Таким є, наприклад, прагнення західніх великодержав конче порозумітися і зберегти мирні взаємини з большевиками.

Не за мир будь-якою ціною тепер треба боротися, а за знищення терору і неволі, за свободу людини і народів скрізь — по цей і по той бік залізної заслони. Тільки борячись скрізь і завжди за свободу, ми тим самим боротимемось по-справжньому і за мир. Не можна бути визнавцем і прихильником свободи в себе, в своїй державі, і водночас толерувати люту неволю деінде. Світ тепер став занадто тісний, щоб у нім могли мирно існувати поруч свободолюбні демократичні і невільницькі диктаторські режими. А вже абсолютним безґрунтям і наївністю є намагання наладнати між першими і другими стале співробітництво, мріяти про створення понаддержавного единого центру, що регулював би всесвітні господарсько-політичні проблеми людства під кутом зору матеріяльно-технічного і духового прогресу.

Юрій Кошельняк.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА.

Нові імігранти на зібранні відділів У. Н. Союзу.

Дня 31 жовтня відбулися у Филаделфії Окружні Збори Відділів У. Н. Союзу, в яких взяли участь представники багатьох відділів, між ними й нового, 430 відділу, складеного з нових імігрантів.

Зборами проводила президія, до якої належали: д-р В. Ґалан, пані О. Штогрин, Степан Слободян. Багатий порядок дня й численна участь приявних уже на вступі свідчили, про велике заінтересування справами Союзу та про сподівані позитивні висліди нарад. По відкритті зборів приступлено до вичерпання програми нарад.

Особливе заінтересування викликала приявність представників нового відділу, складеного з нової іміграції. Факт повстання цього відділу доводить наявно, про повне зрозуміння обезпеченевого питання новою іміграцією та довіря до У. Н. Союзу не тільки як до обезпеченевої організації, але теж як до великої скарбниці українського надбання. Збори з одушевленням приймали ці перші кроки нової іміграції, а представники нового відділу заявили, що вони при вступленні до У. Н. Союзу мали на увазі не тільки догідні умови самого обезпечення, але теж і інші добродійства, харитативного значення. Нові імігранти ствердили, що вони цінять У. Н. Союз теж і з загального української площини, тому, що він, крім свого основного завдання сповняє теж велику організаційну ролю в українському житті на американській землі. У. Н. Союз підніс високо наш прапор в Новому Світі, тому нові імігранти вважали за свій моральний обовязок і за честь для себе стати членами цеї великої української сімі. Кожний українець, як вони казали, повинен бути гордим з такої великої інституції і тим самим уважати за свій обовязок найтися в її рядах. Таке зрозуміння справи хай буде частиною нашого вкладу у цю народню скарбницю та дороговказом для нових імігрантів до У. Н. Союзу від хвилини, коли вони приїздять до нюйорської пристані. Ми віримо, що нова іміграція піде за цим дороговказом.

У дальшому ході нарад обговорено широко організацію кампанії У. Н. Союзу, при чому стверджено, що багато відділів перевищили з накладом свої норми і дійшли до дуже гарних вислідів. Правда, є теж і менше діяльні відділи, які не повністю вивязалися з свого завдання, одначе вони висловили своє бажання не оставатися по заді і надробити втрачене при додатковій кампанії.

Остання кампанія доводить, що серед українських мас слідне щозаз більше зрозуміння праці У. Н. Союзу і що тільки в єдності сила, бо сімя У. Н. Союзу зросла до 50,000 членів тому, що всі члени помагали при організуванні нових. Тут мимохіть насувається думка, яка була б наша сила, якщо б Союз мав не 50,000 членів, а сто—двісті й більше тисяч було в цій великій сімі. А як би так ще всі наші люди складали свій важко зароблений гріш до цеї скарбниці? Бо скільки то наших людей ще не належать до українських організацій, при чім український гріш не йде в українські руки. Коли брати за підставу, що в Америці є 750,000 українців, то який процент з них належить до українських організацій, а з окрема до У. Н. Союзу?

Чи багато в У. Н. Союзі є членів неукраїнського народу? А кільки є українців в неукраїнських організаціях?

У дальших точках нарад обговорено відсвяткування в Филаделфії 55-літної річниці існування існування У. Н. Союзу. Це свято назначено на весняні місяці наступного року. До підготови свята вибрано діловий комітет.

З нагоди нарад не залишено теж порушити такої важливої справи, як пересeленча акція наших скитальників. Д-р Ґалан зясував ядерно цю справу, злучивши її з працею ЗУАДКомітету і Переселенчого Осередка в Филаделфії.

З слів д-ра Ґалана приявні довідалися про велитенські завдання, які ЗУАДК мусить виконати, якщо наші емігранти в Европі мають бути вирятувані. При цій нагоді д-р Ґалан запросив відділи УНС до співпраці в Переселенчім Осередку в Филаделфії. Приявні обговорили теж можливості переселення українського мужеського хору „Ватра" з Европи, під управою нашого визначного мистця проф. Туркевича, колишнього дириґента українського оперного театру у Львові. Збори рішили повести відповідну працю, щоб переселити цей хор до Филаделфії, щоб могутня українська пісня залунала в першу чергу в місті Братньої Любови.

Приявний.

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила!

ЗВІТ

ЗІ ЖЕРТВ, НАДІСЛАНИХ ДО ЗЛ. У. А. Д. КОМІТЕТУ. (ЗА МІСЯЦЬ ВЕРЕСЕНЬ 1948).

Филаделфія, Па.: Ілько Савчин $10; Марія Вацю $5; збірка після доповіді п. Смука переведена через п. О. Штогрин $37; Якоб Шварц $5; Іван Приплеч $5; збірка після реферату проф. Безручка, яку перевів п. Стефанів $25.

Джонстон, Па.: П-ство Сушак $10.

Лундіс Лейн, Па.: Михайло Оленик $4.

Бентлейвілл, Па.: Николай Мороз $5.

Питсбург, Па.: Марія Вонс Хандога $5.

Женетте, Па.: о. Н. Федорович $10.

Денбо, Па.: Іван Мастило $5.

Палмертон, Па.: Павло Сеньків $5.

Честер, Па.: Теофіль Ухан $10.

Ірі, Па.: Іван Ліхач $10; Стефан Малін $5.

Ню Йорк, Н. Й.: Ліга Української Молоді, Відділ Метропол. Ню Йорку, дохід з концерту Шевченка $291.

Бруклин, Н. Й.: С. Цимбала $5.

Батавія, Н. Й.: пані А. Теканик $5.

Гемстед, Н. Й.: Вм. Пащак $10.

Бронкс, Н. Й.: Марія Ленз $5.

Нюбург, Н. Й.: Стефан Поптанюк $5.

Джамейка, Н. Й.: І. Лака $5.

Бат, Н. Й.: Н. Лоза $5.

Форест Гіллс, Н. Й.: п. Семків $20; Михайло Гайворонський з дружиною на фонд „Калини" $25; членська вкладка $10. — Разом $35.

Стейплетон, Н. Й.: збірка на скитальців з „супрайс парті" п. Михайла Белців $50.

Стейтен Айленд, Н. Й.: Братство Ст. Михайла, від. 211 У. Н. С., вкладка $10.

Бофало, Н. Й.: Зложили: І. Сидорович $5; Катерина Сидорович $1.54; Ст. Дідур $3.38; В. Семків $1.84. — Разом $11.76.

Нюарк, Н. Дж.: Теодор Дмитрів $10; І. Височанський $5.

Розел, Н. Дж.: Іван Чутл $5.

Байон, Н. Дж.: Николай Маньків $5.

Інгліштавн, Н. Й.: С. Собечко $20.

Лінден, Н. Дж.: Іван Ошуст $5.

Дітройт, Міш.: Н. Захарчук $5; Юкраініен Вор Реліф $23.71.

Гамтрамк, Міш.: Андрій Патра $5.

Монт Клеменс, Міш.: Василь Шайайда $10.

Янгставн, Огайо: Збірка з весілля п. Мирослава Кучмак і п. Катерини Сенчишин $20.

Клівленд, Огайо: Андрій Юзва $5.

Кентон, Огайо: пані Скубяк $20.

Мінеаполіс, Мінн.: Петро Найва $5; Николай Семотюк $10.

Фінікс, Аріз.: пані Розе Гусок $5.

Голіс, Л. Ай.: К. Грендус $5.

Лон Анджелес, Каліф.: Укр. Правосл. Парохія св. Володимира збірка на храмовім святі з проданих відзнак $4.45.

Ст. Луїс, Мо.: збірка з 30-літ. ювілею Панства Т. Медвідь $42.50.

Форествіл, Конн.: Александер Калімон $15.

Шікаго, Ілл.: Ліга Американців Українського Роду $240; Анна Гомон $5; Братство Св. Стефана, від. 221 УНА $26. Зложили: Стефан Ґенсьоровський $8; Михайло Павловський $5; Дмитро Максимюк $2.75; по $1: Григорій Прокопенко, Іван Паславський, Михайло Кебіт, Антін Марцінковський, Іван Шайда, Василь Гайович, Марія Дубас; решта дрібними. — по $3: пані А. Куль, А. Смал, Адам Трофимович; по $2: Н. Зукар, пані Боднар, П. Чапля, І. Савоцький, Л. Проневич, А. Шаваля, А. Серафін, В. Кубилюк, А. Пшенични, Н. Ланенський, Т. Коляр, М. Люлька, П. Молдавець, Е. Стахів, пані Г. Івашер, Н. Панчук, Т. Кравців, Марія Цапко, пані А. Куль, Томи Медзяк, Теся Горох, Марія Турко, Стефан Жигайло, Анна Косач, Іван Гаргай, В. Березовський, Т. Сембрат, Я. Ф. Добрянський, Мислівчук, Стефе Гадай, Арнольд Зілінський, А. Бурлак, Василь Яремчук, Михайло Люлька, Л. Брелус; по $1: В. Цебак, Д. Ушак, І. Ґавловський, М. Драб, Г. Скочиляс, пані С. Католя, І. Ґавловський, М. Юрків, В. Димбрович, Марія Медзяк, С. Погрибеник, Т. Королишин, Н. Петришин, С. Тимець, Марія Бродік, І. Шрамко, Анна Кречковська, П. Молдавец, І. Ватуха, І. Шкварок, І. Шеґда, І. Британ, М. Олійник, В. Соколовський, А. Тимець, І. Люзнак, Г. Бойко, Й. Дудар, І. Кухарський, Н. Бузяк, Ольга Клюханович, С. Михайлонка, Христина Гринишин, Люся Долоґунін, Марія Репокіз, М. Ґрелла, І. Романчук, М. Бури, Ярослав Чорномаз, І. Струз, В. Гнаш, Дан Христін, В. Кнігиницький, С. Шкроба, М. Катуля, Н. Штинь, Текля Стахович, Н. Н., В. Буртик, В. Сусля, Н. Дичкевич, А. Трусяк, Р. Карпович, А. Соломчак, Укр. Ком. Бібрка, Ю. Крайківський, Нановський, Й. Брелюс, пані М. Дуран, С. Скродоля, М. Бури, П. Магомета, І. Люзнак, о. А. Кість, В. Гнат, пані А. Волд, Й. Шеремета, Є. Журитовський, Й. Кантуляк, Й Фичок, В. Корнелюк, Й. Стефанов, Зелінка, І. Шипуля, П. Мороз, І. Дзядзів, С. Магомета, Н. Гордянський, Г. Зварич, І. Попович, І. Сидор, І. Бендик, І. Телюк, П. Заплітний, о. Баранецький, М. Вико, Й. М. Заяць, І. Вихованок, М. Горбовий, І. Бліх, А. Волос, П. Седло, Підгорецький, І. Пециляк, Мих. Ріско, І. Комінко, пані І. Савчин, І. Романків, Н. Савечка, Б. Ґулька, Р. Заруцька-Тарас, Д. Савчук, М. Гукалюк, А. Кулич, А. Ґріцка, С. Михно, Ю. Туркевич.

ПЕРШИЙ ЗІ СУСІДІВ З ПОБАЖАННЯМИ.—Зправа це Волтер Гоммел, років 2, найближчий сусід президента Трумана в Індепенденс, Мізурі. Він прибув перший зі сусідами зложити президентові Труманові ґратуляції з нагоди вибору президентом країни на найближчі чотири роки.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА.

Українські студенти міста Филаделфії.

Є дуже потішаючим явищем, що за ініціятивою майора Михайла Дармограя, д-ра Павла Дубаса, п-ні Стефанії Катамай, п. Івана Струка і п. Дмитра Пасічника зістали скликані перші сходини студенток і студентів всіх каледжів і університетів м. Филаделфії.

Голова Українського Клюбу, майор Дармограй, привитав щирими словами присутних студентів, заохочуючи їх до з о р г а нізування студентської секції і до освітно-культурної праці. Д-р Пало Дубас дав короткий реферат про вагу студентських організацій та подав порядок нарад, який одобрено. Потім приступлено до дискусії над кожною точкою. У висліді нарад українські студенти вибрали тимчасову управу студентської секції. В склад тої управи увійшли п. Василь Слободян як голова, п-нна Марія Кравс яко секретарка.

Дальшими нарадами проводив тимчасовий голова управи п. Василь Слободян.

Зібрані студентки і студенти виказали велике заінтересування справою зорганізування студентської секції, яка на будуче мала би обіймати всю студентську молодь міста Филаделфії.

Справу правильника зібрання відложило до наступних сходин, які маються відбути дня 19. листопада в год. 8-мій вечером, 847 Н. Френклин вул.

Велике число присутних професорів університету, адвокатів, студенток і студентів, їх жива та поважна дискусія над справою зорганізування студентської секції дає повну запоруку, що розпочате діло українські студенти м. Филадилфії докінчуть та попровадять для добра самих себе, Америки і України.

Присутний.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

Дня 17. жовтня 1948 р. помер

ОЛЕКСА СУС,

член Тов. Січи, від. 136 У. Н. Союзу в Карнегі, Па.

Покійний походив зі села Тисова, пов. Перемишль, Галичина. Полишив у смутку жену Анастазію і дві дочки: Анну і Катерину.

Похорон відбувся 20. жовтня з похоронного заведення до церкви в Мікіз Ракс, Па., і на мсітецький цвинтар в Карнегі, Па. — Т. Й. П.!

В. Копко, секр.

Кожний, хто бажає, щоби прислане ним оголошення пошукувань родини і знайомих різних скитальників було поміщене у „Свободі" безплатно, хай вишле таке оголошення впрост до

UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE,
P. O. BOX 1661, PHILADELPHIA 5, PA.

Хто бажає, щоби прислане ним оголошення було поміщене, раз або більше разів, окремо, як платне, то хай разом з оголошенням пришле гроші. Одноразове оголошення, розміру 1 цаль в одній колюмні коштує $1.00.

Адм. „Свободи".

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

ДІТРОЙТ, МІШ. — Бр. св. О. Николая, від. 175, повідомляє всіх своїх члениць і членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 21. листопада, в годині 1. пополудні, в гали У. Н. Дому при Мартін ул. Просимо всіх прийти на означений час, бо будуть важні справи до рішення. Довгуючих членів просимо вирівнати свої залеглости цего місяця. — В. Братусь, предс.; В. Білінський, кас.; В. Бартош, секр.

ШІКАГО, ІЛЛ. — Збори Бр. св. О. Николая, від. 106, відбудуться в неділю, 21. листопада, в годині 12. вполудне в домі відділів УНС, 843 Н. Вестерн Еве. Просимо членів і члениць прийти на збори. Довгуючі члени, коли не являться вирівнати свій довг, мусять бути суспендовані. Це є остання пригадка уряду. Члени, що платять піврічно, або річно мають памятати самі дату плачення. — За уряд: Й. Коцовський, предс.; М. Попіль, кас.; Г. Дацьків, секр.

ВІЛКС-БЕРІ, ПА. — Місячні збори Бр. св. О. Николая, від. 99, відбудуться в неділю, 21. листопада, зараз по Сл. Божій, в гали парохіяльній. Просимо всіх членів прийти на ці збори і заплатити свої місячні вкладки. — Уряд.

АЛЕНТАВН, ПА. — Бр. св. Арх. Михаїла, від. 147, повідомляє всіх своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 21. листопада, в гали парохіяльній, 803 Фронт ул., в годині 2. пополудні. Просимо членів прийти на означений час і сповнити свої членські обовязки. Пригадуємо членам, що хто іще не зложив на пресовий фонд Свободи, як також не замовив календаря ювилейного на 1949 рік, хай зробить це на цих зборах. — За уряд: В. Ракочий, пр.; І. Рудакевич, кас.; І. Федорак, секр.

ВУНСАКЕТ, Р. АЙ. — Місячні збори Тов. Запорозька Січ, від. 206, відбудуться в суботу, 20. листопада, в парафіяльній галі, 74 Геррис Еве., в годині 7. ввечір. Даємо до відома всім членам, що рішення на минулих квартальних зборах було, що кожний член є обовязаний бути на зборах не менше, як чотири рази в рік і платити свої вкладки на зборах. Напоминаємо довжних членів, щоб вирівняли свої доги, бо вже зближається кінець року. — В. Кушнір, предс.; І. Кокольський, секр.

НЮ ГЕЙВЕН, КОНН. — Тов. Любов, від. 370, повідомляє членів і члениць, що місячні збори відбудуться в неділю, 21. листопада, в церковній гали, 127 Парк ул., зараз по Сл. Божій. Просимо всіх членів прийти на ці збори на час і принести свої тікети на несподіванку. На цих зборах будемо вписувати нових членів до Союзу, тому просимо привести своїх знайомих і вписати в члени. Не забудьте, що Союз видав свій історичний календар на 1949 рік. Просимо вислати замовлення на час. — За уряд: П. Воляник, предс.; В. Колесняк, кас.; Р. Голубович, фін. секр.; К. Марущак, рек. секр.

НЮ ЙОРК, Н. Й. — Місячні збори Тов. Зоря, від. 69, відбудуться в суботу, 20. листопада, в 8. год. ввечір, в церковній гали, 28. Іст 7. ул. Просимо всіх членів прийти на збори. — М. Ликтей, секр.

СТЕМФОРД, КОНН. — Місячні збори Бр. св. Арх. Михаїла, від. 350, відбудуться в неділю, 21. листопада, в годині 2. пополудні, в церковній гали на Ґрінвіч Ев. Просимо членів і члениць, місцевих і позамісцевих, прийто точно на час, бо є важні справи до полагодження. Рівнож пригадуємо всім членам, щоби прийшли до церкви і взяли участь у Панахиді за померших членів і члениць зараз по Сл. Божій. — В. Карий, предс.; В. Блащук, кас.; І. Михайлишин, секр.

ПАСЕЙК, Н. ДЖ. — Подаємо до відома членам і членицям Тов. ім. Тараса Шевченка, від. 42, що місячні збори відбудуться в суботу, 20. листопада, в льокали У. Н. Дому, 237 Ґовп Еве., в годині 7. ввечір точно. Просимо членів і члениць прийти на означену годину та замовити гарний книжковий ювилейний календар на 1949 рік. Хто не замовить буде пізніше жалувати. — За уряд: М. Припхан, рек. секр.

БРОНКС, Н. Й. — З причини, що в суботу, 20. листопада, галя є зайнята, збори Тов. Любов, від. 298, відбудуться в неділю, 21. листопада, в год. 11:45, по Сл. Божій, в церковній галі, 1745 Вашингтон Еве. Членські вкладки буде збирати касієр Тов. і. Гупало. — В. Морозович, секр.

АСТОРІЯ, Л. АЙ. — Місячні збори Бр. св. О. Николая, від. 5, відбудуться в суботу, 20. листопада, в годині 7:30 ввечір, в гали У. Д. Ґ. Клюбу, 31-14 — 30 Еве. Просимо всіх своїх членів і члениць прийти на збори, бо є деякі справи до полагодження. Просимо довгуючих членів вирівнати свої залеглости. Просимо всіх українців, котрі ще не є членами У. Н. Союзу, прийти і вписатися в члени. — За уряд: М. Ґалан, предс.; Г. Василик, кас.; П. Баринич, секр.

ШІКАГО, ІЛЛ. — Місячні збори Тов. ім. Тараса Шевченка, від. 252, відбудуться в неділю, 21. листопада, в годині 12. вполудне, в салі при 2250 М. Кортез ул. Просимо всіх довгуючих прийти на ці збори і вирівнати свої залеглости. — Д. Когут, секр.

РАЧЕСТЕР, Н. Й. — Місячні збори Бр. св. Йосафата, від. 217, відбудуться в неділю, 21. листопада, в гали парохіяльній, 303 Гудсон ул., в годині 2. пополудні точно. Приявність місцевих і позамісцевих членів і члениць є конечна, бо є дуже важні справи до вирішення: 1. справа відсвяткування 40-річного ювилею заложення Бр. в день 27. листопада. 2. справа, щоб всі члени і і члениці явились в церкві та Бр. Сл. Божій в день 25. листопада на Тексґівінґ Дей, бо по Сл. Божій буде знята фотографія членів в память 40-річного ювилею. 3. Номінація кандидатів на уряд на 1949 рік. Довгуючих членів взиваємо вирівнати свої залеглости на цих зборах, бо інакше дубут ьсуспендовані. Пригадуємо членам, котрі ще не зложили жертву на пресовий фонд Свободи, хай зложать на цих зборах на руки секретаря. — За уряд: П. Паснак, предс.; Т. Шурґот, кас.; А. Іганів, секр.

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА. — Тов. ім. Івана Франка, від. 83, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 21. листопада, в год. 1. пополудні, в домі Тов. Горожан, 847 Н. Френклін ул. Просимо членів прийти на ці збори і вирівнати свої вкладки, бо цего місяця кінчиться наш фіскальний рік. — С. Чорномаз, секр.

НЮ ЙОРК, Н. Й. — Тов. Запорозька Січ, від. 117, повідомляє всіх своїх членів і члениць, що місячні збори відбудуться в суботу, 20. листопада, в годині 8. ввечір, в церковній салі св. Юрія, 28 ст. 7. вул. Просимо всіх членів прийти на час, бо буде велика несподіванка. — Уряд.

НЮ ЙОРК, Н. Й. — Повідомляємо, що збори Тов. Дністер, від. 361, відбудуться в суботу, 20. листопада, в год. 8. ввечір, в домівці 33 Іст 7. вул. Просимо членів і члениць прийти на збори і вирівняти зеглі складки. — За уряд: В. Павлів, предс.; Н. Левкович, кас.; П. Кучма, фін. секр.; С. Левко, рек. секр.

ПРАЦЯ

Потрібно ЖІНКИ, у віці 35—40, зі здоровими очима, до шиття при футрах. Не треба досвіду, а треба вміти шити іглою. Платня згідно з умовою. Голоситись телефонічно до: SPRING 7-3566.

ПОШУКУВАННЯ

ОЛЕКСАНДРА І ВОЛОДИМИРА ДИЦЬО зі Львова шукає тітка **Олександра Кукрицька.** Вістки прошу слати на адресу:
457 WEST 17th STREET,
NEW YORK 11, N. Y.

ТАРЗАН, ч. 1793. Потапаюче судно.

Мацаючи пальцями по стіні, Тарзан натрапив на отвір у покладі.

Відсунувши обережно накривку отвору, він вискочив наверх.

„Ось він там!" — закликав один з розбишак. В цій хвилині посипався град куль, але Тарзан вже був скочив у воду...

...а тимчасом кабіна наповнилася газоліною, яка витекла була зі збірника.